

Informační leták

Kněžského bratrstva sv. Pia X.

Brno, 2. dubna – Květná neděle

Drazí věřící,

nelze najít dostatečná slova k vyjádření chvály Panny Marie, jejích milostí, její svatosti a blízkosti Hospodinu. Dnes se zamysleme krátce nad tím, jak Panna Maria dokonalým způsobem naplňuje poslání ženy. Žena byla dána člověku, aby mu byla pomocnicí, byla vzata z jeho boku, aby ji miloval a ona se s ním spojovala v lásce. Toto Stvořitel vložil do vínku lidstvu jako přirozenost vztahu mezi mužem a ženou. Posláním ženy tedy není vládnout muži, ani být krkem, který hýbe hlavou, či ho intrikami a soužením dohánět k naplňování její vůle. Posláním ženy je být pomocnicí k dobrému, nadpřirozeně i přirozeně dobrému, a svojí láskou muže pohnout k dobrému tam, kde případně chybuje, neplní své poslání, hřeší a zpronevřuje se svému poslání. To je tedy posláním ženy ve vztahu ke svému muži, ale i posláním v rodině, Církvi, společnosti. Toto poslání Panna Maria naplňovala ve vztahu ke všem naprosto dokonale a takto se za nás přimlouvá i u nebeského trůnu. Panna Maria stála celý život ve Svaté Rodině při svém muži sv. Josefovi, starala se o domácnost a provázela ho na všech životních cestách. Byla oddána dílu vykoupení skrze svého Syna, přijala tento nejtěžší kříž a nikdy ani nejmenší výčitkou proti Bohu či Ježíši Kristu neprotestovala, neříkala: „Co bude se mnou, ty na mne nemyslíš, to mne tady necháš atd.“ A už na zemi Ho svojí láskou prosila: „Nemají vína.“ Jen starostlivá láska, která pohnula našeho Pána k prvnímu zázraku. Stála pod křížem, čekala trpělivě na Zmrtvýchvstání a po Nanebevstoupení plnila svěřený úkol mezi apoštoly, než jí její božský Syn přišel vzít na nebesa. A jako kdysi řekla: „Nemají vína“, dnes říká: „Ve slabosti bloudí bez milosti, chybí jim zdraví, nemají střechu nad hlavou, zatrpkli vůči Hospodinu“, a takto v lásce předkládá své prosby. V lásce a skromnosti předkládá Královna nebes, nejmocnější z tvorů, své prosby a nikdy není oslyšena. Prosme Pannu Marii za takové křesťanské ženy, matky, manželky, řeholní sestry, za všechny dívky, aby se přimkly k tomuto vznešenému ženskému ideálu. Bez nich totiž nelze proměnit společnost, ztlumit hněvy a řevnivosti a vnést pravý mír do společnosti. Prosme také Pannu Marii, ať chrání ženy před ďábelským duchem emancipovanosti, před ztrátou mateřskosti, zapomením úcty, neboť pak se stejně jako Eva stanou hříčkou v jeho pařátech. Nejen Písmo svaté, ale i političtí vězni svědčí o tom, že není zvrácenější a brutálnější bestie, než mocichtivé, válkychtivé, brutální ženy, jež ztratila všechnu ženskost. To byla Jezabel, to byly bachařky z nacistických a komunistických vězení a lágrů. Ale ta ztráta ženskosti se

samozřejmě může projevovat v celé škále mírnějších podob a je žel Bohu v současné společnosti až příliš častá.

V Ostravsko-opavské diecézi se rada děkanů zabývala apoštolátem našeho Kněžského bratrstva v diecézi, především ve Zlatých Horách. Modleme se za ně, aby Bůh jejich srdce otevřel křesťanské lásce tak, aby se v jejím světle bez nic neřešící řevnivosti inspirovali naším apoštolátem k obnově duchovního života v diecézi. Chybí duchovních povolání, ubývá věřících, ubývá horlivosti. Proto je nutné postavit apoštolát na pevném základě plně katolického katechismu, jakým je např. Katechismus kard. Františka Tomáška, který jim můžeme za vstřícných podmínek poskytnout, a na milostech plynoucích z mešní oběti sloužené v plně katolickém, tradičním ritu. Budou-li učit pravdám víry věčné a skloní-li kolena před oltářem, jistě na sebe obnova diecéze nenechá dlouho čekat. Bylo by jistě posilou, pokud by všechny kněze povzbudil v této pravé horlivosti i list pana biskupa. Toto chceme všem vyprošovat.

V měsíci květnu na svátek Prostřednice všech milostí 8. května budeme mít radost a čest v Boršově přivítat superiora našeho distriktu vysoce důstojného pána Johannese Regeleho FSSPX, jenž přijede vysvětit kapli sv. Marcela, papeže a mučedníka, křestního patrona našeho ctěného zakladatele Msgr. Marcela Lefebvra. Díky němu nám bylo uchováno depositum fidei – neporušený poklad víry a oběť mše sv. V krátké době bylo u nás vysvěceno několik kaplí, konsekrovány oltáře a jeden kostel. To je nesmírná Boží milost, které se nám dostalo i díky našemu zakladateli. Proto jsme z vděčnosti po něm pojmenovali náš dům v Boršově a jeho křestnímu patronu zasvětili kapli.

Chtěl bych ještě připomenout přihlášky na tábory na letošní léto. Myslím, že by se slušela jistá ohleduplnost i vůči nám kněžím, která by se projevila včasným podáním přihlášky. Co se otázky slev na tábory týče, je třeba o ně žádat najednou pro všechny děti z dané rodiny. Pokud tedy chcete vzhledem k finanční situaci rodiny požádat o slevu, je třeba sepsat jména všech dětí, které chcete na tábory přihlásit, uvést, jakou částku můžete zaplatit, a toto poslat našemu ekonomovi P. Filipu Maradovi. Ten mi slevu předloží ke schválení a v potvrzení jednotlivých přihlášek už bude případná sleva zohledněna.

S kněžským požehnáním

P. Tomáš Stritzko FSSPX

Arcibiskup Lefebvre tento boj vyhrál už dávno Zachování mše svaté všech dob

P. Johannes Regele FSSPX

(překlad úvodníku v *Mitteilungsblatt – Distrikt Österreich*,
č. 530/březen 2023)

Důstojní a velební spolubratři, ctihodní bratři a sestry v řeholním stavu,
milí věřící, přátelé a dobrodinci!

„Pro čest Nejsvětější Trojice, pro lásku k našemu Pánu Ježíši Kristu, pro úctu k nejblahoslavenější Panně Marii, pro lásku k Církvi, pro lásku k papeži, pro lásku k biskupům, ke kněžím a všem věřícím, pro spásu světa, pro spásu duší – zachovejte tento odkaz našeho Pána Ježíše Krista, zachovejte mši svatou všech dob!“ (Kázání ke zlatému kněžskému jubileu, 1979.)

Tato známá slova arcibiskupa Lefebvra, milovaného zakladatele Kněžského bratrstva sv. Pia X., shrnují jádro našeho úkolu. Zde je obsaženo vše, co dle Boží vůle může v našich dnech přispět k obnově Církve. Tradiční mše svatá, katolické kněžství, láska k Církvi. „*A nyní kalvárská oběť je na našich oltářích obětí mše svaté, která tím, že uskutečňuje oběť kříže, současně uskutečňuje svátost Eucharistie a činí nás účastníky na božské oběti, na ukřižovaném Ježíšovi*“ (M. Lefebvre: *Duchovní průvodce*).

Mladá generace a dobré plánování života

Mnoho desetiletí již uplynulo od II. vatikánského koncilu a všech následných zvratech. Mladá generace má sotva ještě co do činění s těmito boji pokoncilní doby. Velmi mnoho se mezitím změnilo, bohužel k horšímu. Nejde jen o to, že neexistují žádné dobré plody 60. let, nejde jen o to, že Církev postihla mrazivá zima; stojíme před obrovskou hromadou trosek, obrazně řečeno, když pohlédneme na společnost, která se zcela odvrátila od Boha. My však musíme hledět do budoucnosti. Mnohé ze všech těchto bojů z doby po koncilu přenecháme učencům církevních dějin. Už se stalo, na mnoha místech je dílo zkázy

dokončeno. Místní církve také nemají příslib Kristův, že budou trvat až do konce časů, může zaniknout diecéze, i celé církevní provincie mohou zaniknout, jak nás poučují církevní dějiny například u severní Afriky. Že právě zde v Evropě po celá desetiletí chyběla bdělost, je dnes jasné. Úpadek se nyní neustále zrychluje. Lze být zničen zvenčí nebo také, což je spíše dnes ten případ, zevnitř. Nepřátelé Církve mezitím dlí již dlouho i v nitru Církve; aktuální pohled na některé události v Římě postačuje. O felix Roma, ó šťastný Řím – to se dnes člověku těžko zpívá, ačkoliv my jakožto katolíci nečiníme nic raději.

Univerzální Církev má příslib Kristův, že ji brány pekelné nepřemohou. To musíme mít neustále na zřeteli a být plni naděje a důvěry, ale, v což doufám, také udržovat pravou bdělost. Pohledme tedy ryzím katolickým pohledem vpřed, rovněž v našem Bratrstvu, vždyť nechceme nic jiného než sloužit Církvi: Musíme ve vši věrnosti zachovat odkaz našeho zakladatele a musíme se denně pouštět do práce s novou horlivostí. Potřebujeme si správně stanovit priority. Na prvním místě stojí oběť mše svaté. Napsal jsem to již v poslední předmluvě: Každá pastorace vychází od oltáře a směřuje k oltáři. Je zapotřebí ona hluboká touha po mši svaté. Pro mladé lidi, kteří plánují svůj budoucí život a udávají mu směr, musí být úplně první otázka tato: Kde budu mít možnost navštěvovat tradiční mši svatou (a popřípadě nejen v neděli, ale denně!), přijímat svátosti, opravdu katolicky praktikovat? Teprve poté přijde na řadu všechno ostatní. Musíme bohužel říci, že mnoho lidí to nepochopilo, čímž se jim následně stal život obtížným a sotva se v něm nacházela nezbytná duchovní opora.

Vrátím se k dopisu našeho generálního představeného z 3. září 2022; říká nám jasnými slovy, že současný boj v Církvi a ve společnosti je hluboce nadpřirozený: *„Dábelské lsti se nelze postavit ryze přirozenými prostředky. Tyto nadpřirozené prostředky mají svůj základ ve třech hlavních prostředcích, které je třeba stále znovu objevovat“* – mše svatá, růženec a Neposkvrněné Srdce Panny Marie.

„První prostředek je mše svatá: Skrze ni pokračuje náš Pán v potírání ďábla a hříchu. Nikdy si nebudeme moci tohoto prostředku z hlediska jeho pravé hodnoty dost vážít a nikdy se o něho nelze dost opírat. Drahocenná Krev, která se obětuje na našich oltářích, si zachovává až do konce časů sílu k podnícení vzrůstu čistoty a panenství. Mše svatá je

mistrovským dílem lásky našeho Pána k duším a v nich živí tutéž lásku, která je posiluje až k sebedarování.“ Takže prvním hlavním prostředkem je mše svatá. To nelze nikdy dost opakovat, rozjímat a snažit se hlouběji pochopit.

Duchovní a teologické prohloubení

Potřebujeme obnovené duchovní a teologické prohloubení pohledu na znamenitost mešní oběti, protože zpřítomňuje oběť kříže, obnovené prohloubení katolického učení také vzhledem k důstojnosti věčného Velekněze Ježíše Krista, vzhledem k nekonečným zásluhám plynoucím z díla vykoupení. Mše svatá je nejvyšším aktem bohopocty. Veškerý život kněží a také věřících má za středobod mši svatou. Hluboká teologická znalost nás má stále více přesvědčovat o tom, že v této vznešené realitě se uskutečňuje celé zjevení, tajemství víry, naplnění tajemství Vtělení a vykoupení, celá účinnost apoštolátu Církve. **„Liturgie svaté mešní oběti je srdcem teologie, pastorace a života Církve“** (arcibiskup Lefebvre: *Stanovy Kněžského bratrstva sv. Pia X.*).

Nejdůležitější apoštolát mezi mládeží – ministranti

Jaký apoštolát mezi mládeží je nejdůležitější? Která skupina ve farnosti si zaslouží největší pozornost a nejvíce času? Zde je jednoznačná tradiční odpověď: ministranti, služebníci u oltáře. Protože vidím, že na některých místech je nedostatek adeptů, povzbuzují zde všechny spolubratry a věřící: Zasaďme se za dobře vyškolené ministranty, právě v zájmu budoucích kněžských povolání! Zvu všechny muže, kteří jsou k tomu způsobilí, aby se učili ministrovat; není vyšší cti než sloužit knězi u oltáře. Zejména se zde však obracím na žáky a studenty, aby se zabývali liturgií, tajemstvími mše svaté. I ostatní apoštolát musí stále více a více vést k oltáři.

Sv. Josef, „naš otec a pán“ (sv. Terezie z Avily)

Měsíc březen je měsícem zvláštní úcty ke sv. Josefu. Modleme se denně krásnou litanii ke sv. Josefu a tradiční modlitbu ke sv. Josefu, ochránci Církve. Císař Leopold I. svěřil Svatou římskou říši pod jeho zvláštní ochranu, on je též Magnus Pater Austriae, zemský patron v mnoha našich zemích. Papež Pius IX. postavil celou Církev pod jeho zvláštní ochranu.

Od té doby jeho patronální svátek, slavený vždy o třetí středě po Velikonocích, jenž byl v 50. letech zrušen, zažíval v Církvi razantní úpadek. Buďme stále horlivějšími ctiteli sv. Josefa!

S mým kněžským požehnáním
Váš P. Johannes Regele

Jaidhof, dne 1. března 2023, ve středu Suchých dnů v postu

Smírné sestry od Ducha Svatého

P. Burkhard Kaldenbach FSSPX

(překlad z: *Mitteilungsblatt – Distrikt Österreich*,
č. 530/březen 2023)

K řeholním společenstvím, která jsou spřátelena s Kněžským bratrstvem sv. Pia X. a náleží k velké rodině katolické tradice, bezpodmínečně patří Kongregace Smírných sester od Ducha Svatého v Niedaltdorfu v Sársku. V Niedaltdorfu přináležejí ke klášteru sester ještě Pečovatelství dům sv. Antonína.

7

Apoštolát sester

Sestry mají podle své řehole za úkol usmířovat Boha za hříchy a přečiny lidí, jimiž je denně urážen. Toto činí především zbožnou účastí na svaté Oběti na oltáři, což u těchto sester vždy byla tradiční, starobylá mše svatá. Mše svatá je centrem, kolem něhož se točí veškerý život sester; stejně tak je kaple s obětním oltářem a svatostánkem centrem Domu sv. Antonína, v němž sestry žijí a pracují. Smírná láska nespočívá v mimořádných věcech, nýbrž v každodenním životě ve znamení věrného plnění povinností. Smírná sestra od Ducha Svatého se ubírá svou životní cestou v následování Krista. Tato cesta zahrnuje kromě jiného láskyplnou péči o staré a nemocné lidi. Sestry vykonávají své povolání v duchu smíru, pokání a umrtvování. Služba nemocným vykonávaná z lásky k Bohu je pro sestry cennější než všechna dobrovolně podstupená kající cvičení. Společná modlitba liturgických hodin, „malého“ officia Matky Boží, člení den sester, dovoluje jim opakovaně přerušovat práci a shromažďuje je před svatostánkem, aby uctívaly toho, na něhož je zaměřen jejich život – Ježíše.

8

Den strávený modlitbou a prací

Smírné sestry od Ducha Svatého žijí podle následujícího denního řádu:

04.45 hod. – budíček

05.15 hod. – ranní modlitba (s rozjímáním, ranními chválami, primou, tercií, Andělem Páně)

06.45 hod. – mše svatá

07.45 hod. – snídaně

08.30 hod. – práce

12.00 hod. – polední modlitba (Veni Creator, Anděl Páně, sexta, nona, zvláštní zpytování svědomí)

12.30 hod. – oběd s předčítáním a následná rekreace

14.00 hod. – nešpory

14.30 hod. – soukromá duchovní četba

15.00 hod. – práce

16.30 hod. – růženec (s pobožností a požehnáním)

17.30 hod. – práce

19.00 hod. – matutinum a kompletář

19.40 hod. – večeře s předčítáním a následná rekreace

20.30 hod. – večerní modlitba

Založení společenství

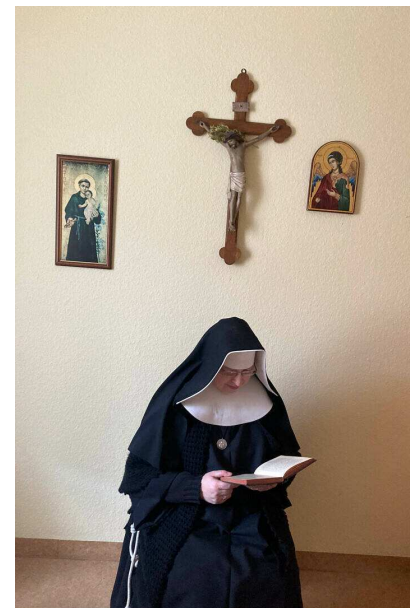
Zakladatelka, sestra Maria Cornelia Holewik, se narodila roku 1911 v Pilgramsdorfu v Horním Slezsku. Roku 1932 vstoupila do kláštera boromejek v Olbersdorfu. O rok později měla obláčku a obdržela jméno sestra Maria Cornelia. Jen o čtyři měsíce později onemocněla tuberkulózou kostí; později jí diagnostikovali ještě břišní a plicní tuberkulózu. Stav tuberkulózy kostí se rychle zhoršoval, až jí po mnoha bolestivých zákrocích museli v prosinci 1934 amputovat pravou nohu nad kolenem. První svaté sliby směla složit roku 1935 – vsedě na židli. Od té doby se nemoci sestry Cornelie stále zhoršovaly. Lékaři se obávali jejího brzkého konce. Asi od roku 1935 se začaly objevovat mystické zážitky. Dostala za úkol založit smírnou kongregaci od Svatého Ducha.

Sestra Cornelia opustila s dovolením představených boromejky a v roce 1949 byla přijata k františkánkám v Moravské Ostravě. Zde zažila sestra Cornelia zprvu pokojná léta. Ale na podzim 1951 byly všechny kláštery v komunistickém Československu zrušeny a vyrabovány, kromě kláštera

v Ostravě, kde se nacházela sestra Cornelia. Několik sester z rozpuštěných společenství přišlo do Ostravy. V té době se vytratil z kláštera dobrý řeholní duch. Těžce nemocná generální představená, matka Gregoria, prosila sestru Corneliu, aby pomohla jí a představené provincie, sestře Irmgardě, s obnovou dobrého řeholního ducha. Také jí slíbila, že jí poskytne sestry, pokud podle Boží vůle založí novou smírnou kongregaci. Po smrti generální představené se komunita začala rozpadat. Nová generální představená a část sester se pokusily urovnat vztahy s komunistickými úřady. Duchovní domu, profesor Fabik, a představená české provincie, sestra Irmgard, byli sesazeni, sestry byly vyvlastněny a podřízeny správci, který postupoval v komunistických intencích.

Sestry v novém domově

Roku 1966 mohlo prvních pět sester vycestovat do Německa; postupně

následovaly další sestry v oddělených skupinách. V klášteře Maria Hilf v Mohuči, který byl ve vlastnictví ordinariátu, našla komunita nový domov. V domě byl umístěn domov pro seniory se 42 obyvateli. Sestry se ihned začaly vzdělávat v oboru zdravotní sestra a pečovatelka o seniory. V ČSSR nebylo řeholnicím dovoleno absolvovat nějaké odborné vzdělání.

Roku 1967 byl kardinál Volk, tehdejší biskup mohučský, v Římě a přivezl církevní uznání této řeholní kongregace. Společenství mohlo užívat název „Smírné sestry od Ducha Svatého“.

Věrné Pánu

V této době po koncilu pokračoval zápas o věrnost víře. Ve staré vlasti to byl boj proti komunistům, kteří chtěli sestry odradit od jejich povolání;

zde na Západě to byli a jsou pastýři Církve, jimž bylo trvání byt' tak malého společenství trnem v moderním oku.

Tak se bohužel stalo i v Mohuči. Po sporech o starou liturgii a o otázku přijímání na ruku byla existence sester v Mohuči stále nejistější.

Ctihodná matka sestra Irmgard se zavčas postarala a získala roku 1991 v Niedaltdorfu prázdný klášter. První sestry sem přišly v prosinci 1992 a začaly renovovat dům, aby se mohli nastěhovat první obyvatelé. Až do roku 2000 tedy provozovaly Smírné sestry od Ducha Svatého dva domovy pro seniory, klášter Maria Hilf v Mohuči

a Dům sv. Antonína v Niedaltdorfu. Od roku 2000 jsou všechny sestry pospolu v Niedaltdorfu.

Život sester dnes

Mnoho sester má vzdělání v oboru pečovatelské služby, aby mohly působit i jako odborné síly tam, kde se provádí péče o nemocné. Tato pečovatelská kvalifikace není ale nezbytná pro vstup mladé ženy do společenství. Oblastí činnosti existuje vedle péče o nemocné bohatě, takže sestry působí i v sociální péči jako vystudované pečovatelské asistentky nebo v domácnosti společenství, popř. Domu sv. Antonína. Všechny mají společný úmysl svým konáním uctívat Boha.

Volání k následování Krista v řeholním životě je někdy charakterizováno slovem „zřeknutí se“ – zřeknutí se manžela a dětí, rodinného života s domem a psem, zřeknutí se sebeuplatnění a sebeurčení. To je v zásadě neúplné vidění skutečnosti. Jde především o povolání od Boha. To není pouze volání ke zřeknutí se něčeho, nýbrž nadto k sebedarování z lásky. Povolání dává všechno, co má, aby mohla získat cennou perlu, o níž je řeč v evangeliu. Sebedarování je láska. Povolání žije životem lásky a myslí starostlivě na to, aby milovala toho, kdo je ve své podstatě láska –

aby byla nevěstou svému Ženichovi. Žije životem lásky, aby připravovala nebeskému Ženichovi pouze svým kajícím životem zadostiučinění a radost. Život pro lásku.

Dnes žije v Niedaltdorfu osm sester.

Poslední pamětnice doby založení, sestra Maria Blandina, zemřela v roce 2022, 71 let po svých prvních slibech, ve věku 90 let.

Adresa:

Sühneschwester vom Heiligen Geist

Neunkircher Straße 71

66780 Rehlingen-Niedaltdorf

Německo

<https://antoniushaus-niedaltdorf.de/>

POŘAD BOHOSLUŽEB NA KVĚTEN – ČERVEN

Růženec a možnost svaté zpovědi vždy půl hodiny před Mší sv.

BRNO-ČERNOVICE

Kaple Královny posvátného růžence, Faměrovo nám. 26

- Všechny neděle – 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem
– 10.00 – Mše sv. chorální a Svátostné požehnání,
v květnu májová pobožnost
- Každé úterý – 18.00 – Mše sv. a po ní v květnu májová pobožnost
3. 5. – 18.00 – Nalezení sv. Kříže – Mše sv. a uctění ostatků sv. Kříže
4. 5. – 18.00 – Sv. Floriána – Mše sv. chorální
5. 5. – 18.00 – 1. pátek – Mše sv. s lidovým zpěvem
6. 5. – 8.00 – 1. sobota – Mše sv. s lidovým zpěvem
15. 5. – 8.00 – Prosebné procesí a Mše sv.
16. 5. – 8.00 – Prosebné procesí a Mše sv.
16. 5. – 18.00 – Sv. Jana Nepomuckého – Mše sv. a svatojánská
pobožnost
17. 5. – 8.00 – Prosebné procesí a Mše sv.
18. 5. – 18.00 – Nanebevstoupení Páně – Mše sv. (chorální)
8. a 23. 5. Mše sv. není
24. 5. – 18.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem (ráno Mše sv. odpadá)
27. 5. – 10.00 – Vigilie svatodušní
28. 5. – 10.00 – Boží hod svatodušní
2. 6. – 18.00 – 1. pátek – Mše sv. s lidovým zpěvem
3. 6. – 8.00 – 1. sobota – Mše sv. s lidovým zpěvem
8. 6. – 10.00 – Slavnost Božího Těla
16. 6. – 18.00 – Nejsvětějšího Srdce – Mše sv. chorální
24. 6. – 10.00 – Narození sv. Jana Křtitele – Mše sv. chorální
29. 6. – 18.00 – Sv. apoštolů Petra a Pavla – Mše sv. chorální
- Ostatní dny – 8.00 – Mše sv.

Slavnost Božího Těla

Kaple Královny posvátného růžence – 8. června – 10.00 hod.

PRAHA

Praha-Michle, Michelská 1/7, Domov Sue Ryder

1. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
Ostatní neděle – 10.00 – Mše sv. chorální

PSTRUŽÍ (u Frýdlantu nad Ostravicí)

Kostel sv. Barbory a všech panen mučednic, Dům sv. Prokopa, č. p. 107

- 1., 3. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2. a 4. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

Pouť k sv. Antonínovi

6. května – 8.00 hod. Mše sv. na Pstruží
po Mši sv. pěší pouť na Prašivou

ZLATÉ HORY

Kaple sv. Hedviky, Kostelní 440

- 2., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
Sobota před druhou nedělí – 8.00 – Mše sv. s lidovým zpěvem

UHERSKÝ BROD

Kaple sv. Cyrila, Metoděje a Gorazda s bratřími, U Korečnice 1093

2. a 4. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
1., 3. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

Cyrlometodějská pouť

5. července – 10.00 hod. Mše sv. v Uherském Brodě,
po Mši sv. pěší pouť na Sady u Uherského Hradiště

ŽĎÁR NAD SÁZAVOU

Kaple sv. Eliáše, proroka, nám. Republiky 1485/7, 1. patro

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

Celodenní adorace

9. května
Mše sv. – 8.00 hod.
Závěrečné svátostné požehnání – 17.00 hod.

VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Kaple Krista Krále

18. 5. a 15. 6. – 17.30 – Mše sv.

BORŠOV NAD VLTAVOU

Dům Msgr. Marcela Lefebvra, Farní 50

1. a 3. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální

Mariánská pouť do Říмова

6. května – 9.00 hod. Mše sv. v Boršově u Českých Budějovic
po Mši sv. pěší pouť do Říмова

Svěcení kaple sv. Marcela

Boršov u Českých Budějovic
8. května – 10.00 hod.
Světitel: vysoce důstojný pán Johannes Regele FSSPX

PARDUBICE

Dům techniky Pardubice, nám. Republiky 2686

1. a 3. neděle v měsíci – 17.30 – Mše sv. chorální
2., 4. a 5. neděle v měsíci – 10.00 – Mše sv. chorální

Svatoanenská pouť

13. května
Z Horky u Chrudimi do Přestavlk
9.30 hod. odchod od kaple sv. Anny v Horce

JABLONEC NAD NISOU

Centrum sociálních služeb, Emilie Floriánové 1736/8, malý sál

7. 5. a 4. 6. – 10.00 – Mše sv. chorální

Naše internetové stránky: <http://fsspx.cz>
Telefon na děkanství: 548 210 160

Dárcovské konto:
Název účtu: **Kněžské bratrstvo svatého Pia X.**
Měna účtu: **CZK**
Číslo účtu: **2801456074**
Kód banky: **2010**

Na požádání můžeme dodat potvrzení o peněžním daru pro Kněžské bratrstvo sv. Pia X. Za všechny příspěvky na naši činnost děkujeme a Pán Bůh zaplatí.